

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Αρσένιε, αγαπητέ εν Χριστώ αδελφέ,

Εξοχότατε Αρχηγέ Κύριλλε,

Αγαπημένα εν Κυρίω παιδιά,

Είμαστε βαθύτατα συγκινημένοι που συμπαραστεκόμαστε στην προσευχή και τη δέηση με τα ευσεβή και πιστά τέκνα της Μητέρας Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, τα οποία αποτελούν την Εξαρχία μας στην Ουγγαρία. Εδώ σε αυτή την υπέροχη Βασιλική αφιερωμένη στον Άγιο Μαρτίνο της Tours, συγκεντρωνόμαστε στη Θεία Λειτουργία αυτές τις πρώτες μέρες του φθινοπώρου.

Αν και ο Άγιος Μαρτίνος χαίρει μεγάλης εκτίμησης σε όλο τον χριστιανικό κόσμο, εδώ, στη χώρα της γέννησής του, τον τιμήσατε με τόση μεγαλοπρέπεια.

Γεννήθηκε σε μια εποχή τρομερής μετάβασης, μόλις λίγα χρόνια αφότου ο Άγιος Κωνσταντίνος έγινε μοναδικός αυτοκράτορας της Ρώμης και νομιμοποίησε τη χριστιανική πίστη, τερματίζοντας έτσι τους βάνουσους διωγμούς των προκατόχων του.

Ως γιος ενός Ρωμαίου Βήματος, ο νεαρός Μαρτίνος αναμενόταν, και πράγματι συμφώνησε, να γίνει ο ίδιος στρατιώτης. Αλλά άκουσε την κλήση του Κυρίου Ιησού Χριστού από νεαρή ηλικία, έγινε κατηχούμενος σε ηλικία μόλις δέκα ετών. Οι γονείς του δεν ενέκριναν την ένταξή του στη νέα θρησκεία που εξακολουθούσε να είναι μειονοτική πίστη σε όλη την αυτοκρατορία. Αλλά ακόμη και ως στρατιώτης, και το γνωρίζετε τόσο καλά εδώ στο Pannonhalma από το διάσημο άγαλμα, ο Άγιος του Θεού άσκησε την πρωτόγνωρη πίστη του στον Κύριο.

Το περιστατικό φέρεται να συνέβη στη γαλλική πόλη Amiens όπου βρισκόταν ο Martin. Ήταν μια παγωμένη χειμωνιάτικη μέρα και είδε έναν ζητιάνο να τρέμει από το κρύο έξω από τις πύλες της πόλης. Ο Μαρτίνος τράβηξε το σπαθί του και έκοψε τον μανδύα στη μέση, δίνοντας το μισό στον πάσχοντα.

Αργότερα εκείνη τη νύχτα, ο ίδιος ο Κύριος εμφανίστηκε στον Μαρτίνο σε όνειρο και φορούσε το μισό μανδύα που είχε δώσει στον άπορο. Τότε ο Μαρτίνος άκουσε τον Κύριο να λέει στις λεγεώνες των Αγγέλων που στέκονταν στη θεϊκή παρουσία Του: «Ίδού! Πώς ο Μαρτίνος ο κατηχούμενος Με σκέπασε με τον μανδύα του!» ^[1]

Αμέσως μετά, έλαβε το βάπτισμα και αποφάσισε να εγκαταλείψει τον ρωμαϊκό στρατό και να γίνει στρατιώτης του Κυρίου.

Αγαπημένα μου παιδιά:

Είναι τόσο σημαντικό να έχουμε τέτοια παραδείγματα πίστης και αφοσίωσης στον κόσμο μας σήμερα.

Από τη Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως βλέπουμε πώς οι Σλάβοι αδελφοί μας στη Ρωσία ωθούνται σε πόλεμο και σκληρότητα εναντίον των Ουκρανών εξαδέλφων τους. Ζητούμε τον τερματισμό αυτού του άδικου πολέμου και την παύση της ενθάρρυνσης αυτών των εχθροπραξιών από τους ηγέτες της Ρωσικής Εκκλησίας. Αλλά μέχρι σήμερα, χωρίς αποτέλεσμα.

Ωστόσο, υπήρξαν κάποιοι γενναίοι κληρικοί που αντιστάθηκαν στο κύμα της αιματοχυσίας και της βαρβαρότητας που επικυρώθηκε από τους Επισκόπους τους. Και υπήρξαν γενναίες ρωσικές ψυχές που καταλαβαίνουν τι κατάλαβε ο Άγιος Μαρτίνος όταν δήλωσε:

Είμαι ο στρατιώτης του Χριστού: δεν είναι νόμιμο για μένα να πολεμήσω! [2]

Εδώ, Αγαπημένα Παιδιά εν Κυρίω, είναι το μήνυμα που χρειάζεται περισσότερο για τους βίαιους καιρούς μας. Εμείς, που φέρουμε το όνομα του Χριστού και αποκαλούμε τους εαυτούς μας ορθούς, εμείς που είμαστε Ορθόδοξοι, πρέπει να αρθούμε στο ύψος της κλήσης μας να είμαστε ειρηνοποιοί, να είμαστε ελεήμονες, να είμαστε εκείνοι που θα θυσιάσουν τη ζωή τους για χάρη της αγάπης.

Στο σημερινό Ευαγγέλιο βλέπουμε μια παρόμοια μεταμόρφωση στη ζωή του Αγίου Πέτρου και των Αποστολικών ψαράδων συντρόφων του. Ο ολονύχτιος μόχθος τους, που δεν απέφερε ούτε μια ψαριά, είναι μια μεταφορά για όλη την ανθρώπινη δραστηριότητα που αγνοεί τον Θεό.

Ήταν ψαράδες, οι οποίοι έψαχναν τη Θάλασσα της Γαλιλαίας – που ονομάζεται Γεννησαρέτ στο σημερινό ανάγνωσμα – για τροφή και για τα προς το ζην. Και όμως, όταν τους ζητήθηκε από τον Κύριο μετά τη θεία διδασκαλία Του να ξεκινήσουν στα βαθιά, οι καρδιές τους ήταν πρόθυμες να δεχτούν την πρόκληση.

Μπορείτε να φανταστείτε την αναταραχή και τη σύγχυση όταν προσγειώθηκαν στη μεγαλύτερη ψαριά της ζωής τους! Η ελληνική λέξη είναι θάμβος – έκπληξη. Τα δίχτυα τους άρχισαν να σκίζονται και οι βάρκες τους άρχισαν να βυθίζονται επειδή υπήρχε τέτοια αφθονία αλιευμάτων.

Μια εικόνα που μας διδάσκει ότι ο Θεός δεν μπορεί να περιοριστεί και δεν μπορεί να συγκρατηθεί από τους ιστούς των μηχανοραφιών μας ή τα δοχεία στα οποία προσπαθούν να Τον κρατήσουν. Τα δίχτυα πάντα θα σκίζονται και οι βάρκες πάντα θα βουλιάζουν, γιατί οι ανθρώπινες κατασκευές μας δεν μπορούν να χωρέσουν τον Ασυγκράτητο Θεό – Αυτόν που είναι αληθινά Άχώρητος!

Οι μελλοντικοί Απόστολοι έτρεμαν από φόβο και ο Άγιος Πέτρος ντράπηκε και ζήτησε από τον Κύριο να φύγει. Γιατί η θαυματουργική ψαριά είχε αποκαλύψει τη δική του αμαρτωλότητα στον εαυτό του.

Ποια ήταν όμως η ανταπόκριση του Ελεήμονος Σωτήρα μας;

Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

Μη φοβάστε! Από τώρα και στο εξής, θα παραπαίετε στους ανθρώπους προς τη ζωή! [3]

Με τον ίδιο τρόπο που ο Κύριος μεταμόρφωσε τον Άγιο Μαρτίνο από Στρατιώτη του Πολέμου σε Στρατιώτη του Πρίγκιπα της Ειρήνης, μεταμόρφωσε απλούστερους ψαράδες σε Ψαράδες των Ανθρώπων!

Αυτά τα θαύματα δεν είναι τόσο διαφορετικά, και στις δύο περιπτώσεις, τα αποτελέσματα των μετασχηματισμών τους άλλαξαν τον κόσμο.

Ο Άγιος Μαρτίνος έγινε επίσκοπος της Τουρ στη Γαλλία και είναι σεβαστός σε όλο τον κόσμο - στις εκκλησίες Ανατολής και Δύσης. Η ιστορία του λέγεται ξανά και ξανά ανά τους αιώνες στην τέχνη και την αρχιτεκτονική, και στο άγαλμα εδώ στην πόλη σας.

Και από εκείνη τη στιγμή στη θάλασσα της Γαλιλαίας, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης συνέχισαν να παρακολουθούν τη Μεταμόρφωση στο Άγιο Όρος Θαβώρ και να κηρύττουν την Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε όλο τον μεσογειακό κόσμο. Έτσι ώστε με τον καιρό, ο νεαρός Μαρτίνος που γεννήθηκε στην Ουγγαρία να ακούσει το Ευαγγέλιο και να εγκαταλείψει τη βία για την ειρήνη.

Τώρα, αγαπητοί χριστιανοί:

Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους και ας επιτρέψουμε ακόμη και στις πιο απλές πτυχές της ζωής μας να γίνουν όργανα με τα οποία ο Θεός μας μεταμορφώνει σε πλάσμα αγάπης, συμπόνιας, ελέους και συγχώρεσης.

Ας επιδιώξουμε την ειρήνη στις οικογένειές μας, στις κοινότητές μας, στις εκκλησίες μας, στην κοινωνία μας, στα έθνη μας και στον κόσμο.

Ας μην φοβόμαστε να υπερασπιστούμε τους φτωχούς, τους καταπιεσμένους, τους θυματοποιημένους και τους ανίσχυρους – ανεξάρτητα από το ποιοι είναι.

Γιατί ο Θεός είναι ο Θεός όλων και ο Θεός είναι μέσα σε όλα.

Θα μας βρίσκει πάντα – στο πρόσωπο ενός ζητιάνου στο δρόμο ή στις ανάξιες σοδειές της ζωής μας.

Επομένως, ας είμαστε σε επιφυλακή για τη συνεχή Παρουσία Του και ποτέ δεν θα ντρεπόμαστε.

Μέσα από τις προσευχές των Ισχυρών Αποστόλων και του Αγίου Μαρτίνου της Τουρ, είτε η Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, η Αγάπη του Θεού Πατέρα και η Κοινωνία του Παναγίου Πνεύματος να είναι μαζί σας και με όλους εκείνους που αγαπάτε. τώρα και για πάντα, και στους αιώνες των αιώνων.

Αμήν!